

Sygn. akt II Ka 120/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	SSO Jacek Klęk (spr.)
Sędziowie	-	SO Marcin Rudnik
	-	SR del. Adam Ślipek
Protokolant	-	sekr. sąd. Monika Wlazła

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Anny Duczmaleskiej, po rozpoznaniu 11 czerwca 2014 r. sprawy: **A. B. (1)z domu K.**oskarżonej o czyn z art. 177§2 kk, na skutek apelacji prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z 04 marca 2014 r. w sprawie II K 1180/13,

na podstawie art. 437§1 i §2 kpk, art. 438 pkt 1 kpk oraz art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż wymiar wymierzonej w pkt. 3. kary grzywny obniża do 270 (dwustu siedemdziesięciu) stawek dziennych;
2. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,
3. Zasądza od A. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa:
  - a) 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków postępowania odwoławczego oraz
  - b) 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje.

Sygn. akt II Ka 120/14

UZASADNIENIE

Skierowanym do Sądu Rejonowego w Sieradzu aktem oskarżenia zarzucono A. B. (1) to, że:

- w dniu 21 września 2013 roku na drodze nr (...) w miejscowości S., powiatu (...), województwa (...), kierując na prostym odcinku drogi, samochodem osobowym marki V. (...)o nr rej. (...)w kierunku miejscowości Z., naruszyła nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nieprawidłowo obserwując drogę lub wykonując czynności, które spowodowały odwrócenie uwagi, zjechała na przeciwległy pas ruchu, doprowadzając do uderzenia prawą przednią częścią swojego pojazdu w przednią prawa stronę nadjeżdżającego z przeciwnego kierunku samochodu ciężarowego marki V.o nr rej. (...)z naczepą o nr rej. (...), kierowanym przez P. K., który stosując manewr obronny zjechał na lewo a po uderzeniu przez samochód V. (...)utracił kontrolę nad pojazdem i wjechał do przydrożnego rowu po lewej stronie drogi, wskutek czego śmierć poniosła pasażerka V. (...)o nr rej. (...)R. K.w wyniku wstrząsu urazowo – krwotocznego spowodowanego mnogimi złamaniami kości kończyn,

zeber i mostka z wlewami krwi do mięśni i jam opłucnych natomiast kierowca samochodu marki V.P. K.doznał stłuczenia i krwiaka wątroby oraz stłuczeń okolicy lędźwiowej i bioder naruszających czynności jego ciała na czas powyżej 7 dni, tj. popełnienie przestępstwa z art. 177§1 i 2 kk.

Jednocześnie do aktu oskarżenia dołączono wniosek Prokuratora Rejonowego w Sieradzu w trybie art. 335§1 kpk o uznanie oskarżonej za winna dokonania zarzucanego jej czynu i wymierzenie jej:

- kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat;
- grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 10 złotych każda;
- zasądzenie kosztów i opłat postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Wyrokiem z 04 marca 2014 r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 1180/13 Sąd Rejonowy w Sieradzu uznał A. B. (1) za winną popełnienia przestępstwa określonego art. 177§1 i 2 kk i wymierzył oskarżonej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69§1 i §2 kk oraz art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres próby 2 (dwóch) lat. Na podstawie art. 71§1 kk Sąd wymierzył oskarżonej karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Wyrok zawierał nadto rozstrzygnięcie w przedmiocie dowodów rzeczowych. Jednocześnie Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 3.694,31 (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt cztery zł. 31/100) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Apelację od powyższego wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Sieradzu zaskarżając wyrok w części orzeczenia o karze, na korzyść oskarżonej i orzeczeniu temu zarzucił obrazę prawa materialnego – art. 71§1 kk polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonej obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kary grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednak stawki na kwotę 10 złotych podczas, gdy przepis art. 71§1 kk pozwala na orzeczenie kary grzywny obok kary pozbawienia wolności w wymiarze do 270 stawek dziennych.

W konkluzji skarżący zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji.

W toku rozprawy apelacyjne prokurator zmienił wniosek i domagał się nie uchylenia a zmiany kwestionowanego wyroku poprzez obniżenie wymiaru orzeczonej kary grzywny do 270 stawek dziennych. W pozostałym zakresie wniósł o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście zasadna, z tym zastrzeżeniem, iż bez wątplenia słusznym był wniosek prokuratora zgłoszony na rozprawie apelacyjnej, by Sąd odwoławczy dokonał zmiany kwestionowanego wyroku.

Nim jednak Sąd przejdzie do oceny zasadności zarzutu należy wskazać, iż Sąd podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadka P. K., protokołu oględzin i otwarcia zwłok oraz opinii biegłych K. B. i B. R. pozwala w sposób niebudzący żadnych wątpliwości ustalić, iż oskarżona dopuściła się przypisanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 177§1 i §2 kk. Wątpliwości nie budzi także wymiar orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności (2 lata) jak i fakt zastosowania wobec niej instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary (inne rozstrzygnięcie byłoby oczywiście sprzeczne z art. 69§1 i §2 kk). Co do zasady słuszenie orzeczono także wobec oskarżonej, na podstawie art. 71§1 kk, karę grzywny. Wszak mimo zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby zaledwie 2 lat (a więc minimalny) nie zdecydowano o orzeczeniu wobec oskarżonej jakichkolwiek środków karnych, czy też związanych z poddaniem jej próbie. W tym stanie rzeczy, uwzględniając wymiar kary pozbawienia wolności, z której warunkowym zawieszeniem wykonania orzekano grzywnę uzasadnioną jest konstatacja, że kara ta winna być orzeczona w górnych granicach zagrożenia ustawowego tj. 270 stawek dziennych.

Należy podkreślić, że Sąd I instancji orzekając w trybie art. 343§1 kpk związany jest umieszczonym w akcie oskarżenia wnioskiem prokuratora, o którym mowa w art. 335 kpk, jednak gdy zauważy potrzebę zmiany czy to opisu czynu, kwalifikacji prawnej czynu lub kar to niezależnie, czy miałyby to być zmiana w kierunku łagodniejszym, czy też surowszym, nie tylko nie może wniosku takiego uwzględnić, lecz wręcz zobligowany jest – stosownie do treści art. 343§7 kpk – skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych, chyba że w toku posiedzenia prokurator za zgodą oskarżonego dokona modyfikacji wniosku w kierunku przez sąd postulowanym.

W niniejszej sprawie zważyć należy, iż sprawca występku stypizowanego w art. 177§1 i §2 kk podlega jedynie karze pozbawienia wolności. Zasadną zatem była propozycja Prokuratora, by wymierzyć oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną także karę grzywny w oparciu o art. 71§1 kk, ponieważ jej wymierzenie jest zasadne ze względu na cele kary, a przy tym nie ma możliwości jej orzeczenia na innej podstawie (nie jest ona przewidziana w sankcji przepisu typizującego powyższe przestępstwo). W sprawie niniejszej w toku śledztwa 23 grudnia 2013 r. prokurator zaproponował A. B. wystąpienie z wnioskiem o jakim mowa w art. 335§1 kpk. Konkretyzując wniosek zaproponował oskarżonej m.in. karę „300 stawek dziennych grzywny po 10 zł” (k. 109) czyniąc powyższe z pogwałceniem art. 71§1 kk. Błąd ten został następnie powielony przez prokuratora i obrońcę oskarżonej uczestniczących w posiedzeniu Sądu rejonowego 04 marca 2014 r. a także Sąd I instancji w kwestionowanym wyroku. Orzekając na podstawie art. 71§1 kk grzywnę w wymiarze 300 stawek Sąd dopuścił się obrazy przepisów prawa karnego materialnego, której rezultatem musiała być zmiana zaskarżonego wyroku.

Procedując prawidłowo Sąd winien był złożonego wniosku oskarżyciela publicznego nie uwzględnić i skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych (art. 343§7 kpk) lub wyznaczyć kolejny termin posiedzenia i zobowiązać do udziału w nim oskarżoną. Sąd nie może bowiem akceptować zawartych w akcie oskarżenia propozycji, które byłby niezgodne z obowiązującym prawem. W ocenie Sądu Okręgowego w sytuacji, gdy Sąd meriti wymierzając oskarżonemu karę na podstawie art. 71§1 kk, przekroczył określone w tym przepisie granice wymiaru tej kary, to sąd orzekający w postępowaniu apelacyjnym, dokonując kontroli odwoławczej zaskarżonego orzeczenia ma obowiązek dostrzec fakt obrazy art. 71§1 kk i wadliwe w tym zakresie orzeczenie skorygować w myśl przepisów art. 438 pkt. 1 kpk (wyrok SN z dnia 05 marca 2009 roku w sprawie IV KK 70/09). Zaznaczyć trzeba, iż w ocenie Sądu Okręgowego uchybienie tego rodzaju, jeżeli jest jedynym uchybieniem nie wymaga wydania orzeczenia kuratoryjnego.

Reasumując – pomimo niewątpliwie wadliwego wniosku Prokuratora sformułowanego w toku postępowania przygotowawczego – to na Sądzie przede wszystkim spoczywa obowiązek zbadania sprawy zarówno pod względem zawinienia i ustaleń faktycznych jak i zastosowania przepisów prawa materialnego. W przedmiotowej sprawie błąd obrazy prawa materialnego nie został dostrzeżony na etapie postępowania jurysdykcyjnego i należycie zweryfikowany, a uwzględnienie tak zredagowanego aktu oskarżenia było ze wszech miar błędne.

W obliczu przytoczonych wyżej argumentów i uwag, Sąd Okręgowy uznał apelację oskarżyciela publicznego za słuszną i w konsekwencji wyeliminował, poprzez zmianę obarczonego uchybieniem punktu 3. kwestionowanego orzeczenia. Jednocześnie Sąd Odwoławczy nie dostrzegł, by zakresem uchylenia objąć inne rozstrzygnięcia zawarte w kwestionowanym wyroku.

Uwzględniając całokształt poczynionych rozważań należało zmienić przedmiotowy wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu.

O kosztach postępowania odwoławczego rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk obciążając oskarżoną jedną opłatą za obie instancje oraz zasadzając od niej kwotę 20 (dwudziestu) złotych tytułem wydatków.